

- c) kas nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (muudetud redaktsioonis) tuleb tõlgendada nii, et Natura mõjuhindamise aruandes tuleb sõnaselgelt käsitleda kavandatud arenduse mõju nii erikaitsealal ehk looduslial asuvatele kaitsealustele liikidele ja elupaikadele kui ka väljaspool selle piire asuvatele liikidele ja elupaikadele;
- d) kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽¹⁾ (muudetud redaktsioonis) tuleb tõlgendada nii, et keskkonnamõju hindamise aruandes tuleb sõnaselgelt märkida, kas kavandatud arendusel on aruandes nimetatud liikidele oluline mõju või mitte;
- e) kas võimalus, mida arendaja kaalus ja keskkonnamõju hinnangus käsitles ja/või mõned sidusrühmad toetasid ja/või pädev asutus kaalus, on „muu peamine lahendusvõimalus“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (muudetud redaktsioonis) artikli 5 lõike 3 punkti d tähenduses, isegi kui arendaja selle varakult kõrvale heitis;
- f) kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (muudetud redaktsioonis) tuleb tõlgendada nii, et keskkonnamõju hinnang peaks sisaldama piisavalt teavet iga lahendusvõimaluse keskkonnamõju kohta, et võimaldada eri lahendusvõimaluste keskkonnamõju soovitavuse võrdlemist, ning/või kas keskkonnamõju hindamise aruandes tuleb sõnaselgelt märkida, kuidas võeti arvesse eri lahendusvõimaluste keskkonnamõju;
- g) kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (muudetud redaktsioonis) artikli 5 lõike 3 punktis d sätestatud nõue, et arendaja peab oma valiku tegema „võttes arvesse projekti keskkonnamõju“, kehtib ainult valitud võimaluse või ka muude peamiste uuritud lahendusvõimaluste kohta, nii et tuleb analüüsida nende võimaluste keskkonnamõju;
- h) kas [elupaikade direktiivi] eesmärkide saavutamiseks on kooskõlas, et ehitusetapi üksikasjalikud andmed (nagu ehitusplatsi asukoht ja veomarsruudid) võib otsustada pärast loa andmise otsust, ja kui jah, siis kas pädev asutus võib lubada, et need asjaolud mis tahes teostusloa puhul määrab kindlaks arendaja ühepoolse otsusega, millest pädevale asutusele pigem teatatakse kui sellele tema heakskiitu taotletakse;
- i) kas nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (muudetud redaktsioonis) tuleb tõlgendada nii, et pädev asutus on kohustatud arvamuse tähenduse ja tagajärgede suhtes igasuguse kahtluse hajutamiseks piisavalt üksikasjalikult ja selgelt dokumenteerima, mil määral toetab talle esitatud teaduslik arvamus lisateabe hankimist enne teostusloa andmist;
- j) kas nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (muudetud redaktsioonis) tuleb tõlgendada nii, et pädev asutus peab põhjendama või üksikasjalikult põhjendama, miks ta lükkab tagasi oma inspektori järelduse, et enne teostusloa andmist on vaja esitada lisateavet või teha teadusuuring, ning
- k) kas nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (muudetud redaktsioonis) tuleb tõlgendada nii, et pädev asutus peab asjakohase hindamise tegemisel oma otsuse iga osa üksikasjalikult ja sõnaselgelt põhjendama.

⁽¹⁾ EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102.

⁽²⁾ ELT L 26, lk 1.

17. augustil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-498/17)

(2017/C 338/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara ja E. Sanfrutos Cano)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole kooskõlas nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta (ELT L 182, lk 1; ELT eriväljaanne 15/04, lk 228) artikli 7 punktiga g ja artikliga 13 võtnud kõiki vajalikke meetmeid niisuguste prügilate võimalikult kiireks sulgemiseks, mis ei ole vastavalt selle direktiivi artiklile 8 saanud tegutsemise jätkamiseks prügilaluba, või kuna ta ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid tagamaks niisuguste prügilate vastavuse selle direktiivi nõuetele, mis on saanud tegutsemise jätkamiseks prügilaluba, arvestades selle direktiivi I lisa punktis 1 sätestatud tingimusi, on ta rikkunud selle direktiivi artikli 14 punkti b teisest lausest ja artikli 14 punktist c tulenevaid kohustusi seoses järgmiste prügilatega: 1) Avigliano (Loc. Serre Le Brece), 2) Ferrandina (Loc. Venita), 3) Genzano di Lucania (Loc. Matinella), 4) Latronico (Loc. Torre), 5) Lauria (Loc. Carpineto), 6) Maratea (Loc. Montescuro), 7) Moliterno (Loc. Tempa La Guarella), 8) Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta: prügila, mille sulgemine oli ette nähtud 2016. aasta septembris), 9) Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta), prügila, mida väidetavalt ei ole kunagi kasutusse võetud, 10) Rapolla (Loc. Albero in Piano), 11) Roccanova (Loc. Serre), 12) Sant'Angelo Le Fratte (Loc. Farisi), 13) Campotosto (Loc. Reperduso), 14) Capistrello (Loc. Trasolero), 15) Francavilla (Valle Anzuca), 16) L'Aquila (Loc. Ponte delle Grotte), 17) Andria (D'Oria G.& C. s.n.c), 18) Canosa (CO.BE.MA), 19) Bisceglie (CO.GE.SER), 20) Andria (F.lli Acquaviva), 21) Trani (BAT-Igea s.r.l.), 22) Torviscosa (Società Caffaro);
- tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole kooskõlas nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta artikli 7 punktiga g ja artikliga 13 võtnud kõiki vajalikke meetmeid niisuguste prügilate võimalikult kiireks sulgemiseks, mis ei ole vastavalt selle direktiivi artiklile 8 saanud tegutsemise jätkamiseks prügilaluba, on ta rikkunud selle direktiivi artikli 14 punkti b teisest lausest tulenevaid kohustusi seoses järgmiste prügilatega: 23) Atella (Loc. Cafaro), 24) Corleto Perticara (Loc. Tempa Masone), 25) Marsico Nuovo (Loc. Galaino), 26) Matera (Loc. La Martella), 27) Pescopagano (Loc. Domacchia), 28) Rionero in Vulture (Loc. Ventaruolo), 29) Salandra (Loc. Piano del Governo), 30) San Mauro Forte (Loc. Priati), 31) Senise (Loc. Palomabara), 32) Tito (Loc. Aia dei Monaci), 33) Tito (Loc. Valle del Forno), 34) Capistrano (Loc. Tirassegno), 35) Castellalto (Loc. Colle Coccu), 36) Castelvecchio Calvisio (Loc. Termine), 37) Corfinio (Loc. Cannucce), 38) Corfinio (Loc. Case querceto), 39) Mosciano S. Angelo (Loc. Santa Assunta), 40) S. Omero (Loc. Ficcadenti), 41) Montecorvino Pugliano (Loc. Parapoti), 42) San Bartolomeo in Galdo (Loc. Serra Pastore), 43) Trivignano (ex Cava Zof), 44) Torviscosa (Loc. La Valletta);
- mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta artikkel 14 reguleerib „olemasolevate“ prügilate olukorda, st nende prügilate olukorda, mis olid seisuga 16. juuli 2001 – kuupäev, mil direktiiv 1999/31/EÜ oleks pidanud olema siseriiklikku õigusesse üle võetud vastavalt selle direktiivi artikli 18 lõikele 1 – juba loa saanud või juba tegutsesid. Nende prügilate kohta näeb direktiivi 1999/31/EÜ artikkel 14 ette, et enne 16. juulit 2009 pidid liikmesriigi pädevas asutused kas kinnitama vajalikud korrastustööd kas prügila vastavusse viimiseks direktiivi nõuetega (direktiivi artikli 14 punkt c) või prügila sulgemiseks (direktiivi artikli 14 punkti b teine lause).

Komisjon on seisukohal, et kohtueelses menetluses Itaalia Vabariigi esitatud dokumentidest nähtub, et kumbki nendest kahest kohustusest ei ole viidatud 44 olemasoleva prügila osas täidetud, mistõttu on Itaalia Vabariik nende prügilatega seoses rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 1999/31/EÜ artikli 14 punkti b teisest lausest ja artikli 14 punktist c.